

[Rager.]

vilde det nytte, selv om man sagde i denne Forbindelse, at Lønningen skal være den halve, Arbejdstiden den dobbelte? Det vilde for det første give Anledning til Misfornøjelse, og dertil skal jeg knytte et Par Ord om lidt. Men en anden Ting: det vilde jo medføre, at der kun kom det halve Antal i Arbejde, og saa maatte vi have Understøttelse til Resten og altsaa stadig den moralske Nedgang; det hele vilde blive meget dyrere for Samfundet i det lange Løb.

Jeg nævnte Misfornøjelsen. Ja, jeg tror slet ikke, det vilde være muligt at faa Løven igennem, hvis man forlod en anstændig Betaling. Vi ved jo, at for de fleste af dem, der vil komme i Arbejde her, vil der blive Tale om at arbejde efter den Tarif, der er gældende for Landarbejdere, saa vidt jeg ved 1 Kr. 5 Øre i Timen de fleste Steder i Landet. Er dette i Virkeligheden en for høj Betaling i Øjeblikket? Det forekommer mig ikke, at det ærede Medlem med nogen som helst Begrundelse vil kunne hævde dette. Det ærede Medlem vil kunne sige, at man mange Steder i Landbruget sidder daarligt i det i Øjeblikket; men det var dog det Landbrug, der havde Raad til, bl. a. med det ærede Medlems Hjælp, at afvise det Forslag om Rentelettelse, der var udarbejdet af et sagkyndigt Udvalg, som det ærede Medlems Parti selv havde krævet. Jeg tror, at den Farisæisme, som ligger i at ville forsøge i denne Forbindelse at rette Angreb paa Tarifferne, ikke vil vinde Ørenlyd mange Steder.

Der bliver formentlig Lejlighed til ogsaa fra anden Side at høre Angreb paa dette Lovforslag. Jeg skal ikke i høj Grad tage Forskud paa det, men jeg skal sige, at jeg anser det for en given Ting, at en Lovgivning af denne Art kun faar Succes, hvis den vinder Anklang i de Kredse, for hvilke den er bestemt. Vi kan ikke vente og tro, at vi kan bringe dem, der nu er arbejdsløse, over til en mere menneskeværldig Tilværelse gennem Tvang. Det maa være et Tilbud, som modtages og modtages med Tilfredshed, og jeg er jo ikke i Tvivl om, at der fra den Side af Salen, som jeg nærmest vil betegne som FINDERUP Lade, vil blive gjort alt for at lægge Hindringer i Vejen for, at dette Forslag kan blive vel modtaget. Men jeg har nu den Tro, at langt de fleste af de arbejdsløse vil forstaa, at der med dette Forslag er indrettet til dem, vi kan godt igen sige en Ambulance, men en Ambulance saa god og saa fornuftig, som den i Øjeblikket kan indrettes.

I det Øjeblik Lovforslaget er vedtaget

og træder ud i Livet, kan vi vel ikke tvinge nogen til mod sin Vilje at tage Arbejde, men efter § 6, Stk. 2, skal Anvisningen af Arbejde foretages direkte af vedkommende Kommunalbestyrelse selv eller ved Samarbejde med den offentlige Anvisning. Og jeg maa forstaa det saaledes, at naar Personer har faaet anvist dette Arbejde, vil det normalt gælde, at de, der ikke modtager det, har vist sig arbejdsvillige og derfor vil være at behandle efter de Bestemmelser i Lovgivningen, som omhandler arbejdsvillige Personer. Men her vil jeg rigtignok gøre opmærksom paa, at den Graduering af Arbejdstid, som er angivet i Lovforslaget, hvorefter der tages Hensyn til den Fordel, de forskellige vil have ved at tage Arbejde eller undlade at tage Arbejde, for mig betyder overordentlig meget, og jeg venter og henstiller, at den Administration, der faar med Løven at gøre, vel vogter sig for at bringe arbejdsløse i en saadan Situation, at de vel faar en større Pengeindtægt, men samtidig ved en Flytning fra deres Hjemstavn bringes i større Udgifter og større Vanskeligheder, end de havde i Forvejen. Jeg tvivler ikke om, at man vil forstaa at administrere paa rette Maade; men jeg ser Faren ved, at der ikke administreres rigtigt.

Jeg har talt om, hvad det efter mit Skøn moralsk vilde betyde for de arbejdsløse at komme i Arbejde. Om det saa bliver muligt at holde dem i Arbejde efter Hjælpen her, eller om de maaske, som det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen mente, hurtigt vil falde ud igen, ja, det er en anden Ting. Jeg tror, at paa endnu et Omraade vil en saadan Lov moralsk kunne betyde meget. Naar man har en social Lovgivning af den Art, vi har herhjemme, kan det ikke undgaas, at der er enkelte, der snylter paa den og misbruger den. Det er vistnok ikke mange, og jeg har med Glæde set, hvor overordentlig haardt Domstolene tager paa de Tilfælde, som kommer frem. Det er rigtigt, for i Virkeligheden er Misbrug af den sociale Lovgivning en meget alvorlig Forbrydelse mod Samfundet, fordi konstaterede Tilfælde benyttes saa overdrevent. Jeg siger, at jeg tror ikke, der er mange Tilfælde, men jeg ved, i hvor høj Grad de enkelte Tilfælde benyttes og overdrives og anvendes til at lægge den sociale Lovgivning, baade dens Principper og dens Udførelse, for Had.

Naar man nu i mange Kredse ynder at pege paa, at en Mængde gaar arbejdsløse, som kunde faa Arbejde, udelukkende for at leve paa den Understøttelse, som er til Raadighed for de paagældende, og mener